

quibus inuita auellit: occupās etiā si sedeat ad pe-
des Iesu: murmuret **M**artha: etiā si deplorat fra-
trē intret/ necesse est/ **M**artha domū interiorē se3 ho-
minē et vocet eā sub silentio. id est occulte teipm re-
phendas/ dicēs **M**arie: Magister adest et vocat te:
Adest ille cui? discipulatuū te cōmisisti supior tu?/ **H**
vocat te et iubet exire: qd adhuc sedes. **N**ūqđ non
melior est tua vocatio q̄ deuota obedientie ipletio.
Quo audito surgat ip̄a **M**aria et p̄cidat similē ad
pedes Iesu dicens. **P**aratū cor meū: paratum cor
meum. **P**aratū/ vt ad tuū imperiū mihi vaces. **P**a-
ratū cū iubes vt exteriorib? ministrē. **H**oc aut non
solū ad iussionē patris tui obligaris / s̄ etiaz nōnūq̄
fieri debet ad exhortatiōz fr̄is ex caritate. **O**ia. n. ex
ercitia sua sācti p̄es libenti? postposuerūt tm̄ vt obe-
dientiā inuolabiliter seruare potuissent: atq; hoc sup
oīa reputabāt si non suā volūtātē: s̄ alteri? adimple-
rēt. **E**t quāq; obedientia p̄cepti vel necessitatis est
magis necessaria: noli tm̄ discutere / an teneris vel n̄
qz sepius obediētia caritatis ē magis meritoria et
caritatē auget deuote iplēta.

I **B**e secundo descensu ad proximū quo
prio cōdescendim? auxilio vel cōsilio ad-
monitione vel correptione. **C**a. lxxix.

Secūdo ad primū debes descēdere/ prio cō-
descēdere cōpassiōe mor? et pietate: auxilio
et cōsilio subuēire: vt scilicet corporaliter afflictos iuues
et eis succurras/ s̄ mltō apli? si vider? spūaliter afflic-
tos adiuuabis quātū poter? admonēdo/ corripiēdo

et attrahendo: in tēptationib⁹ et tribulationib⁹ con-
sulendo et confortādo. Nisi enī Paul⁹ de tertio celo
descēdiſſet/et d' alto ſtatu mērl' ſue ifirmioribus ſe icli-
naſſet neminē attraxiſſet/ſed descēdit factus oib⁹ oīa
Et carnalibus quidē Jeſū p̄dicabat et huc crucifix-
um: ſpūalibus autem ſpiritualia cōpabat. Sic ⁊ tu-
ſis omnibus omnia: ſingulis ſuccurrens ꝑut eozꝝ
neceſſitas erigit. ¶ Si corporalis vrget infirmitas
ex corde compatere: libenter miſtra q̄tum ī te eſt
precipue domesticis. Si rerum conſtringit pauper-
tas/ſi potes tribue eis et ſuccurre etiam neceſſitateꝝ
interdum patiēdo: vt nō de ſupfluo ſ de neceſſario
offeras cum vidua. vt ex tua paup̄tate et neceſſitate
quā pater⁹ in cibo et veſtitu ⁊ ſic de alijs/ſuccurras.
Si nō poteris ſubuenire reb⁹/ſaltē p̄ns admonitiōi-
bus. Nam verbū bonū ē ſup donū optimū. Et ma-
ior ē elemofyna ſpūal' q̄ corporalis. Un̄ maxie ſi ſtās
in aſcenſionib⁹ cordis tui ſubtus videris aliquos a
xp̄i iugo ſuberrare: deſcende feſtināter et relinque aſ-
cenſū ſi ita tibi ꝑ tpe viſum fuerit expedire: attrahe:
admone: corripe. Nec dicas in corde tuo/ſufficit mi-
hi mea ſaluatio: ꝑ me volo eſſe ſollicitus nō ꝑ alio.
Nunquid ego ſuperior eius ſum? ¶ Nunquid ego
cuſtos eius conſtitutus? Ecce talem cogitationem
nō genuit zelus dei. Sed vt ait beatus Brego. In-
quantū grām ſupne aſpirationis accepiti: a prau-
tate pr̄mū reuoca: eternum regnum vel ſupplicium
eo modo quo ſuperius dictum eſt erranti annuncia
vt dici angelus merearis. ¶ Sic igitur verbum ad-
monitionis omnibus impende ꝑut tibi ꝑ vnoq̄q̄

visum fuerit expedire. **C**ogita s^m **B**edā q̄ int̄ ho-
mines sublimior et deo gratior cōuersatio eē nō p̄t
q̄ eorū qui se castigāt a vitijs / qui virtutum studijs
animū subigūt. **I**nsup etiā alios quotid̄ iano exerci-
tio / ad auctoris sui grām student p̄uere / ⁊ crebra
animarū fidelis̄ acquisitiōe gaudiū sp̄ patrie celest̄
student augere. **H**ec aut̄ nō de p̄dicatiōe publica i-
telligimus: s̄ de priuata admonitiōe et fraterna ex-
hortatiōe: de q̄ dicit̄. **U**nicuiq̄ mādauit de^o p̄rio
suo. **P**redicatio ergo publica nō sine sūmo modera-
mine a quouis / maximeq̄ a iuuenibus debz arripi.
nisi q̄dāmō sint virtutū pleni et gratiarū / admoduz
conche / que n̄ effūdit nisi ipsa prius fuerit plena / s^m
Bernardū sup **C**antica. **E**t vere durū et piculosuz
est. vt qui non habet nisi modicū olei exponat illud /
nisi forsitan ad p̄phete iussione / ne plus cōtra ordinē
caritatis / aliosq̄ seipm̄ diligere videat̄. **S**imilit̄ de-
bes descendere spiritu lenitatis p̄motus et fratri cō-
passus: cū videlicet videris aliquē peccare vel inor-
dinate se regere: quocūq̄ mō hoc perpenderis vt ei
pie condescendendo per fraternā correptionem va-
leas eū superius trahere et p̄ducere ad emendatiōz.
Nec debes quantū in te est p̄mittere in aliquo viti-
um regnare: s̄ cōpassione ⁊ hūilitate p̄cedentib⁹ / de-
bet te zelus moderat⁹ et discretus comedere: vt vbi
emendam p̄sumis nō cesses increpare. **S**emp̄ tñ at-
tēdas teipm̄ ne et tu tēpter. **F**erueat igit̄ vt **B**erū.
ait / in nobis iste zel⁹ charissimī amor iusticie: odium
iniquitat̄. **N**emo f̄res vicia palpet: p̄ctā dissimulet
nemo. **N**emo dicat: **N**ūq̄d custos fr̄is mei sū ego:

Nemo quātū in se ē equanimit̄ ferat ordinē deper-
re: minui disciplinaz. Sic ergo debes primo subue-
nire auxilio: vt si corporaliter egeat elemosyna corporali
succurras: si x̄o spiritualit̄ egeat / misericōdiam spūales
et auxiliuz spūale libenter ipendas. Scōo debes p-
ximo tuo subuenire consilio: instruēdo et dirigendo
errātē / maxie i tēptatiōib⁹ et spūalib⁹ exercitijs. Sz
videas ne alios doceas qđ ipse nescias. Veli⁹ ē hūi-
lit̄ p̄fiteri ignoratiā q̄ p̄sūptuose velle docere. Sit
igit̄ consiliū tuū sp̄ diuine scripture consonū. Ea tū
q̄ in consilio recipis / vel de qb⁹ cū alijs p̄sulēdo p̄ci-
pis si secreta fuerint / caue ne publices maxie de tēp-
tationib⁹ alioꝝ. Inde enī sepe picula veniūt: vt in se-
cunda collatione patrū dicit̄. In cōsilijs etiā dādīs
caue ne sequaris tuā passionē vel inclinatioem. Nā
illa puertit iudiciū et zel⁹ sapere nescit. Itē añq̄ des
cōsiliū / maxime arduū: diu delibera: et nō qđ p̄us
occurrerit edicito / s̄ delibera te submisso sp̄ tuo con-
silio sentire alioꝝ ne p̄tinax inueniaris: et velis tu ma-
gis consentire humilib⁹ q̄ tibi cōsentiri. Eñ nullus
tu consiliū debes vilipendere. De⁹ enī sepe reuelat
puulis q̄ abscondit a sapientib⁹. s̄ oim consilia atten-
das / nō tñ suscipias. s̄ oia pbate. Ap̄tus ait: qđ x̄o
bonū fuerit ipm̄ tenere humilit̄ cōfertiēdo finah̄.

**De tertio descēsu q̄ necesse h̄z sup̄ior des-
cēdere p̄p̄ curā et sollicitudinē subditorū**

Capitulū. lxx.

Sx̄o sub te habueris inferiores / tūc te optet
multo āpli⁹ et frequētī⁹ descēdere. imo sepi⁹